

Generalforsamling

Kriminalforsorgens kursus: "Samfundstjeneste og andre alternativer" – ekstra kursus

Retsmøder via videolink

Betænkning om sagsomkostninger i straffesager

Bogomtale – "Strafferet og menneskeret"

Ny hjemmeside

Generelle emner, der bør søges forelagt Højesteret

Seneste nyt fra Højesteret

36. God advokatskik

37. Beslaglæggelse

38. Mandatsvig

LANDSFORENINGEN AF FORSVARSADVOKATER

Generalforsamling

Tidspunktet for forsvarerkursus og generalforsamling er som tidligere oplyst i Meddelelser samt ved særskilt udsendt nyhedsbrev fastlagt til fredag den 20. marts 2015 til søndag den 22. marts 2015 på hotel Svendborg. Der er pr. 28. oktober 2014 allerede 70 tilmeldte.

Der er drinks og fælles middag fredag den 20. marts 2015, kl. 19.00.

Lørdag den 21. marts 2015 vil der være forsvarerkursus fra kl. 10.00-17.00 med efterfølgende festmiddag.

Generalforsamlingen afholdes søndag den 22. marts 2015 fra kl. 09.00 samme sted.

Kursusprogram, dagsorden for generalforsamlingen samt skriftlig beretning eftersendes.

Vær sikker på at komme med - reserver allerede nu tidspunktet i din kalender!

Tilmelding kan udelukkende ske ved **afkrydsning i doodleskema**, hvor der anføres navn, by og e-mail:

<http://doodle.com/igtpit73vezv8883>

Prisoversigt:

Kategori A (3.900 kr.)

Overnatning fredag-søndag alt inkl.

Kategori B (2.900 kr.)

Overnatning lørdag-søndag inkl. kursus, festmiddag og generalforsamling

Kategori C (1.850 kr.)

Deltagelse i kursus lørdag og festmiddag, men ingen overnatning

Kategori D (1.200 kr.)

Alene deltagelse i kursus lørdag inkl. morgenmad og frokost

Kategori E (0 kr.)

Alene deltagelse i generalforsamling søndag inkl. morgenmad

Oplysninger om betaling udsendes senere.

Kriminalforsorgens kursus: "Samfundstjeneste og andre alternativer" – ekstra kursus

Grundet møde mellem de beneficerede advokater og dommerne i Københavns Byret den 30. oktober 2014 afholder Kriminalforsorgen et ekstra kursus om "samfundstjeneste og andre alternativer" i København.

Kurset afholdes den **10. december 2014** i "Bethesda" ved Torvehallerne i København. Kurset starter kl. 15.30 og forventes afsluttet kl. 18.30.

Kurset er pointgivende for 3 lektioner i den obligatoriske efteruddannelse.

Tilmelding sker elektronisk via følgende link <http://doodle.com/w6p46bivxbhu9fhu> eller ved at trykke [her](#).
Indsæt venligst navn og e-mailadresse og tryk "Gem".

Der udsendes ikke en bekræftelse efter tilmeldingen via doodlen.

Kurset er gratis.

Eventuelle spørgsmål vedrørende kurset kan rettes til rejseholdets leder, Lene Skov lene.skov@kriminalforsorgen.dk eller til Lise Nordskov Nielsen lisenordskov.nielsen@kriminalforsorgen.dk.

Det skal understreges, at der fortsat afholdes samme kursus den **30. oktober** i København.

Retsmøder via videolink

Som omtalt i sidste nummer af Meddelelser har anklagemyndigheden den 24. september 2014 på www.anklagemyndigheden.dk offentliggjort rigsadvokatmeddelelse nr. 3/2014 om brug af videolink i retsmøder.

Der er tale om en meget vigtig rigsadvokatmeddelelse, idet fristforlængelser fremadrettet som udgangspunkt skal ske ved anvendelse af videolink. Arrestanter bliver derfor ikke længere bragt til retten i forbindelse med fristforlængelser.

Det har længe været planen, at der på www.domstol.dk skal offentliggøres nærmere oplysninger om projektet. Der er bl.a. udarbejdet en folder til arrestanter vedrørende videolink i retsmøder. Folderen vil blive oversat til flere sprog.

Landsforeningens sekretær er i tæt kontakt med Domstolsstyrelsen omkring offentliggørelse af yderligere materiale omkring videoretsmøder. Domstolsstyrelsen har desværre endnu ikke frigivet deres materiale om videoretsmøder. Så snart materialet frigives vil særskilt nyhedsbrev blive udsendt til landsforeningens medlemmer.

Betænkning om sagsomkostninger i straffesager

Betænkning nr. 1547 om sagsomkostninger i straffesager er netop udkommet. Betænkningen er interessant læsning – også for forsvarsadvokater. Den kan læses på følgende link:

<http://www.justitsministeriet.dk/nyt-og-presse/pressemeddelelser/2014/ny-bet%C3%A6nkning-om-eftergivelse-af-sagsomkostninger>

Udvalget om forebyggelse og resocialisering anbefaler i betænkningen, at man indfører en ordning for eftergivelse af sagsomkostninger i straffesager. Ordningen skal give dømte kriminelle en bedre chance for et liv uden kriminalitet.

Udvalget om forebyggelse og resocialisering anbefaler den såkaldte betalingsevne-model, som indebærer, at domfældte med en betalingsevne fremover vil blive opkrævet et beløb tilpasset den domfældtes betalingsevne til dækning af sagens udgifter til den beskikkede forsvarer (men ikke øvrige sagsomkostninger). For at sikre, at gældsbyrden bliver overkommelig og overskuelig, skal gælden kunne afvikles inden for en overskuelig periode. Domfældte uden betalingsevne vil ikke blive opkrævet pålagte sagsomkostninger.

Udvalget foreslår endvidere, at retten – for at opnå større gennemsigtighed – skal fastsætte det konkrete beløb, som den domfældte er pålagt, i dommen. Det vil øge gennemsigtigheden for den enkelte og imødegå den udfordring, at mange dømte i dag slet ikke er klar over, at de pålægges at betale sagens omkostninger.

For så vidt angår den eksisterende gæld fra sagsomkostninger, anbefaler udvalget en ordning, hvor personer, som ikke er i stand til at betale gælden, får eftergivet gælden fra sagsomkostninger, hvis den domfældte ikke begår kriminalitet i en given periode.

Det er udvalgets vurdering, at den foreslåede ordning vil bidrage til, at gæld som følge af sagsomkostninger ikke længere vil være en medvirkende årsag til, at tidligere domfældte fastholdes i eller genoptager en kriminel tilværelse. Blandt andet vil ordningen være med til i højere grad at give den domfældte et

økonomisk incitament til at varetage et arbejde samt påbegynde eller færdiggøre en uddannelse, hvilket også vurderes at bidrage til at mindske tilbagefaldet til kriminalitet.

Bogomtale – ”Strafferet og menneskeret”

”Strafferet og menneskeret” er netop udkommet og er skrevet af Trine Baumbach, der er lektor, ph.d. i strafferet ved Det Juridiske Fakultet, Københavns Universitet.

Denne bog giver for første gang i dansk ret en samlet fremstilling af menneskerettens indflydelse på den danske strafferet.

Forfatteren gennemgår systematisk menneskerettighedernes betydning for den nationale strafferet, set fra både gerningspersonens og ofrets perspektiv.

Ud fra gerningspersonsperspektivet behandles bl.a.:

- Det strafferetlige legalitetsprincip både i dansk ret og efter artikel 7 i Menneskerettighedskonventionen,
- De materielle menneskerettigheders betydning for strafferetten – både på kriminaliseringsniveauet og på retsanvendelsesniveauet.

Fra et offerperspektiv behandles bl.a.:

- Den menneskeretlige doktrin om statens positive forpligtelser,
- Statens positive forpligtelser i relation til de objektive straffrihedsgrunde.

Forfatteren behandler desuden i relation til ovenstående diskriminationsforbuddets betydning for strafferetten og kommer bl.a. også ind på statens fysiske magtanvendelse og pligterne i anledning heraf.

Bogen afsluttes med et kapitel om krydsende menneskerettigheder (gerningspersonens menneskerettigheder over for ofrets).

Bogen, der koster 948,00 kr. (ekskl. moms), kan anbefales til alle forsvarsadvokater.

Ny hjemmeside

Der arbejdes fortsat på landsforeningens nye hjemmeside med domænenavnene

www.landsforeningenafforsvarsadvokater.dk og www.lffa.dk. Når hjemmesiden i løbet af kort tid er i drift vil særskilt nyhedsbrev blive udsendt til alle medlemmer sammen med oplysninger om det personlige

brugernavn. Den karmoisinrøde farve, der kan ses på hjemmesiden, er valgt, så den passer med farven på forsvarerkappen i landsretten.

Generelle emner, der bør søges forelagt Højesteret

Med henblik på at forbedre mulighederne for en mere koordineret styring af, hvilke sager der på det strafferetlige område søges indbragt for Højesteret, er der etableret et forum bestående af repræsentanter for Rigsadvokaten, de regionale statsadvokater og forsvarsadvokaterne. Formålet er at opnå en mere strategisk tilgang til, hvilke sager der søges indbragt for Højesteret.

På forummets seneste møde den 1. september 2014 var der enighed om at udpege følgende emner som fokusområder, som det i den kommende tid vil være hensigtsmæssigt at søge at få Højesterets stillingtagen til:

- Sager om menneskehandel

Sager om menneskehandel efter straffelovens § 262 a har gennem de senere år haft en stor bevågenhed.

Efter bestemmelsens ordlyd er det bl.a. en betingelse for strafansvar, at det strafbare forhold er begået med henblik på udnyttelse af den forurettede ved prostitution, optagelse af pornografiske fotografier eller film, forestilling med pornografisk optræden, tvangsarbejde, slaveri eller slaverilignende forhold, strafbare handlinger eller fjernelse af organer.

I forarbejderne til straffelovens § 262 a er der ikke tilkendegivelser om det nærmere strafudmålingsniveau i sager om menneskehandel. Af Rigsadvokatens oversigt over domme om overtrædelse af straffelovens § 262 a fremgår det, at sager om menneskehandel varierer i karakter, omfang mv., og at dette afspejles i strafudmålingen, der varierer fra fængsel i 6 måneder til fængsel i 4 år.

Det fremgår af forarbejderne, at det ved straffens fastsættelse bl.a. vil kunne være en skærpende omstændighed, hvis offeret for menneskehandel på gerningstidspunktet var under 15 år, og formålet var at udnytte den pågældende ved prostitution mv., hvis der er tale om organiseret menneskesmugling, eller hvis offeret forsætligt eller groft uagtsomt er blevet bragt i livsfare.

Det kan efter omstændighederne være hensigtsmæssigt at få Højesterets vurdering af, under hvilke omstændigheder et forhold skal betragtes som menneskehandel omfattet af straffelovens § 262 a, navnlig for så vidt angår forhold om andet end prostitution (tvangsarbejde mv.).

Endvidere vil det være hensigtsmæssigt med Højesterets stillingtagen til straffniveauet i sager om menneskehandel, hvor der måtte foreligge skærpende omstændigheder af samme eller lignende meget grove karakter, som er fremhævet i forarbejderne.

- Straffen i sager om afpresning

Efter straffelovens § 281, nr. 1, straffes for afpresning, for så vidt forholdet ikke fader ind under § 288 om røveri, bl.a. den, som, for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, truer nogen med vold,

betydelig skade på gods eller frihedsberøvelse mv. Straffen for afpresning er efter straffelovens § 285, stk. 1, fængsel indtil 1 år og 6 måneder, men straffen kan, hvis forbrydelsen er af særlig grov beskaffenhed, stige til fængsel indtil 6 år, jf. straffelovens § 286, stk. 1. Strafniveauet i sager om afpresning synes som udgangspunkt at være fængsel i størrelsesordenen 4 – 6 måneder afhængig af sagens konkrete omstændigheder. Der kan imidlertid forekomme grovere forhold, hvor truslens indhold og karakter f.eks. er sådan, at forholdet af den forurettede i realiteten vil kunne opleves som lige så belastende og intimiderende som et røveri. Det kan eksempelvis være tilfælde, hvor der trues med alvorlig og omfattende vold inden for en forholdsvis kort tidshorisont.

Med henblik på at afklare, om der bør ske en større nuancering af strafudmålingen i sager om afpresning, vil det være hensigtsmæssigt at få Højesterets stillingtagen til strafniveauet i grovere sager om afpresning.

- Sager om organiseret indbrudskriminalitet

Ved den seneste ændring af straffelovens § 286 blev det tilføjet i bestemmelsens stk. 2, at det skal anses som en strafskærpende omstændighed ("særligt grov beskaffenhed"), hvis der er tale om tyveri begået som led i organiseret indbrudskriminalitet.

Som eksempler på forhold, der som udgangspunkt vil være omfattet af bestemmelsen, nævnes i forarbejderne f.eks. tyvebander, som målrettet og systematisk stjæler betydelige værdier ved indbrud, eller som på professionaliseret vis f.eks. stjæler designermøbler fra private hjem eller gennemfører rambuktyverier.

Det fremgår desuden af forarbejderne, at man tilsigtede en forhøjelse af strafniveauet med en tredjedel i forhold til det hidtidige udmålingsniveau.

Det kan efter omstændighederne være hensigtsmæssigt at få Højesterets stillingtagen til, under hvilke omstændigheder indbrudskriminalitet efter sin karakter og omfang må anses for organiseret indbrudskriminalitet omfattet af den nævnte strafskærpelse.

Desuden kan det være relevant at få Højesterets stillingtagen til strafniveauet i sager, der er omfattet af strafskærpelsen.

- Trusler mod offentligt ansatte fremsat over for tredjemand

Efter straffelovens § 119, stk. 1, straffes bl.a. den, som med vold eller trussel om vold overfalder nogen, hvem det påhviler at handle i medfør af offentlig tjeneste eller hverv, under udførelsen af tjenesten eller hvervet eller i anledning af samme.

I forarbejderne til bestemmelsen er det bl.a. anført, at bestemmelsen kun finder anvendelse, når truslen om vold er fremsat direkte til den pågældende tjenestemand, hvorimod den ikke finder anvendelse, når truslen fremsættes i pressen, på offentligt møde eller andetsteds. Fra retspraksis kan der henvises til dommen refereret i Tfk 2013.630 V, hvor der skete frifindelse for overtrædelse af straffelovens § 119, idet truslerne ikke var fremsat direkte over for den sagsbehandler, truslerne var rettet imod, men over for en tredjemand. Forholdet blev i stedet henført under straffelovens § 266.

Det vil være hensigtsmæssigt at få Højesterets stillingtagen til, om trusler mod en offentligt ansat, der er fremsat over for tredjemand med forsæt til videregivelse af truslen til den pågældende offentligt ansatte, kan henføres under straffelovens § 119.

- Straffen i sager om bombetrusler

Der har i den senere tid været flere eksempler på alvorlige bombetrusler. Fremsættelse af en trussel om, at en bombe vil sprænge på et givet sted og tidspunkt, er omfattet af straffelovens § 266 om trusler, og der vil endvidere typisk være tale om en overtrædelse af straffelovens § 135 om forårsagelse af ugrundet udrykning af politi, ambulance, redningsberedskab mv. I forbindelse med bombetrusler mod f.eks. banegårde, lufthavne, færgeterminaler mv. kan der også være tale om overtrædelse af straffelovens § 193 vedrørende omfattende forstyrrelser af driften af almindelige samfærdselsmidler.

Bombetrusler straffes typisk med fængsel af 20 - 30 dages varighed. Der kan bl.a. henvises til dommene refereret i UfR 2000.1641 Ø (hæfte i 14 dage betinget for overtrædelse af straffelovens § 266 ved telefonisk at have rettet henvendelse til en handelsskole og udtalt, at der ville sprænge en bombe på skolen) og UfR 2007.82/2 Ø (30 dages fængsel ubetinget for overtrædelse af straffelovens § 135 og § 266 ved at have rettet telefonisk henvendelse til Københavns Lufthavn og udtalt, at der var en bombe i et fly).

Med henblik på at afklare, om der bør ske en større nuancering i strafudmålingen i sager om bombetrusler, vil det være hensigtsmæssigt at få Højesterets stillingtagen til strafniveaueet i de mere alvorlige sager om bombetrusler, hvor der – udover udrykning af politi og redningsberedskab – er tale om f.eks. mere vidtrækkende økonomiske konsekvenser for de berørte, herunder hvilke forhold der skal tillægges skærpende betydning ved strafudmålingen.

- Anvendelse af samfundstjeneste i sager om skattesvig

I forarbejderne til straffelovens regler om samfundstjeneste er det forudsat, at berigelseskriminalitet, bortset fra røveri, vil være samfundstjenestens absolutte kerneområde, og at samfundstjeneste ved kriminalitet som f.eks. vold, røveri, narkotikasager og sædelighedsforbrydelser kun anvendes, hvis det efter en konkret, individuel vurdering findes forsvarligt.

Ved dommen refereret i UfR 2004.2066 H afviste Højesterets flertal at åbne for en mere almindelig anvendelse af samfundstjeneste ved forsætlig skattesvig. Flertallet udtalte således, at der ikke i forarbejderne til straffeloven var holdepunkter for at antage, at anvendelsen af samfundstjeneste skulle omfatte forsætlig skattesvig, der efter flertallets opfattelse ikke havde den almindelige berigelseskriminalitets karakter. På den baggrund fandt flertallet, at der ved sådanne lovovertrædelser ikke var grundlag for at anvende betinget dom, herunder med vilkår om samfundstjeneste, medmindre der forelå særlige omstændigheder.

Blandt andet i lyset af udviklingen i retspraksis om anvendelse af samfundstjeneste inden for andre former for berigelseskriminalitet kan det være relevant, at Højesteret på ny får lejlighed til at tage stilling til, i hvilket omfang samfundstjeneste kan anvendes i sager om forsætlig skattesvig.

- Varetægtsfængsling på grund af kollusionsrisiko

Efter retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, kan en sigtet varetægtsfængsles, når der er begrundet mistanke om, at han eller hun har begået en lovovertrædelse, som er undergivet offentlig påtale, såfremt lovovertrædelsen efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover, og der efter sagens omstændigheder er bestemte grunde til at antage, at sigtede vil vanskeliggøre forfølgningen i sagen, navnlig ved at fjerne spor eller advare eller påvirke andre ("kollusionsarrest").

Ved vurderingen af, om der er grundlag for varetægtsfængsling efter den nævnte bestemmelse, skal der bl.a. lægges vægt på den sigtedes faktiske muligheder for at vanskeliggøre strafforfølgningen og på sandsynligheden for, at den sigtede vil udnytte en sådan mulighed. I visse tilfælde kan det overvejes, i hvilket omfang der foreligger en kollusionsrisiko, der kan begrunde (fortsat) varetægtsfængsling. Dette kan eksempelvis være tilfældet i sager, som i vidt omfang er baseret på tekniske beviser. Det kan – forudsat at den enkelte sag ud fra de faktiske og juridiske omstændigheder anses for egnet til at afklare spørgsmål af mere generel betydning for praksis – være hensigtsmæssigt at få Højesterets stillingtagen til spørgsmål, der vedrører, om kravet om kollusionsrisiko i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, kan anses for opfyldt.

- Tvangsberømmelse af hovedforhandling og ombesikkelse af forsvarere

Efter artikel 6, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention har enhver ret til en rettergang "inden en rimelig frist". Som udgangspunkt har den tiltalte ret til frit at vælge sin forsvarer. Den tiltaltes valg af en bestemt forsvarer kan imidlertid i visse tilfælde medføre, at sagen forsinkes, fordi forsvareren f.eks. på grund af travlhed ikke har tid til at medvirke ved sagens behandling. Det fremgår af retsplejelovens § 736, stk. 2, jf. § 733, stk. 2, at en forsvarerbesikkelse bl.a. kan tilbagekaldes, hvis forsvarerens medvirken vil medføre en forsinkelse af betydning for sagens fremme.

Ifølge retsplejelovens § 843 a, stk. 1, skal retten desuden fremme enhver sag med den hurtighed, som dens beskaffenhed kræver og tillader. Retten skal således – bl.a. i forbindelse med hovedforhandlingens berømmelse - sørge for, at enhver sag fremmes hurtigst muligt. Efter retsplejelovens § 843 a, stk. 2, påhviler det endvidere anklagemyndigheden og forsvareren at tilrettelægge deres virke på en sådan måde, at sagen kan gennemføres inden rimelig tid. Efter bestemmelsens forarbejder indebærer denne pligt bl.a., at en forsvarer, der af en sigtet eller tiltalt anmodes om at påtage sig forsvaret, må overveje, om de andre sager, som han eller hun er engageret i, medfører, at vedkommende ikke vil kunne medvirke til sagens gennemførelse inden rimelig tid, og at den pågældende i givet fald undlader at påtage sig sagen. Det bemærkes i den forbindelse, at det også følger af de advokatetiske regler, at en advokat ikke bør påtage sig en opgave, medmindre advokaten under hensyntagen til andet arbejdspress kan behandle denne passende hurtigt.

Hidtil er der kun afsagt et begrænset antal kendelser, der vedrører spørgsmålet om tvangsmæssig berømmelse af hensyn til sagens behørig fremme. Der kan i den forbindelse bl.a. henvises til kendelsen refereret i UfR 2011.1785 H, hvor Højesteret fastholdt en foreløbig berømmelse af hovedforhandlingen i en større straffesag af hensyn til de tiltaltes forsvarervalg. Det vil være hensigtsmæssigt med en nærmere afklaring af, i hvilket omfang retten – som alternativ til eller inden der tages stilling til at afbeskikke eller nægte at beskikke en forsvarer, jf. retsplejelovens § 733, stk. 2 – kan berømme hovedforhandlingen til dage, hvor forsvareren angiver ikke at kunne deltage. Det vil endvidere være hensigtsmæssigt med en stillingtagen til, i hvilket omfang en forsvarerbesikkelse kan tilbagekaldes, jf. retsplejelovens § 736, stk. 2, jf. § 733, stk. 2, hvis en forsvarer oplyser, at han eller hun i en periode ikke vil være i stand til at give møde i retten, og der således er udsigt til, at hovedforhandlingen vil blive forsinket, hvis der ikke beskikkes en anden forsvarer for den tiltalte.

Det bemærkes, at sager, hvor besikkelse nægtes, jf. retsplejelovens § 733, stk. 2, eller hvor der sker tilbagekaldelse af en besikkelse, jf. § 736, stk. 2, behandles af Den Særlige Klageret.

Seneste nyt fra Højesteret

Siden sidste nummer af Meddelelser er der afsagt følgende afgørelser i Højesteret med interesse for forsvarsadvokater:

Færdselsstraffesag med påstand om bødestraf og betinget førerretsfrakendelse kunne fremmes til dom i tiltaltes fravær uden obligatorisk beskikkelse af forsvarer

Kendelse afsagt den 22. september 2014, sag 36/2014

Anklagemyndigheden havde tiltalt T for spirituskørsel og nedlagt påstand om bødestraf og betinget frakendelse af førerretten. T, der ikke havde fremsat ønske om at få beskikket en forsvarer, udeblev uden gyldig grund fra det retsmøde, hvor straffesagen skulle behandles. Anklagemyndigheden anmodede derfor om, at der blev afsagt udeblivelsesdom over T, hvilket byretten ikke imødekom. Landsretten stadfæstede byrettens afgørelse.

Højesteret udtalte bl.a., at der efter retsplejelovens § 731, stk. 1, litra j, skal ske obligatorisk forsvarerbeskikkelse i sager, der fremmes i tiltaltes fravær, og hvor der er spørgsmål om fængselsstraf. Efter bestemmelsens ordlyd skulle der således ikke ske forsvarerbeskikkelse i den foreliggende sag, hvor der alene var spørgsmål om bødestraf og betinget førerretsfrakendelse. Forarbejderne til bestemmelsen gav endvidere ikke grundlag for en anden fortolkning end den, som bestemmelsens klare ordlyd førte til. Højesteret hjemviste herefter sagen til fortsat behandling ved byretten.

Absolut kumulation af bødestraf og frakendelse af førerretten i 5 år for kørsel efter indtagelse af spiritus og bevidsthedspåvirkende stoffer under samme kørsel i et førstegangstilfælde

Dom afsagt den 21. oktober 2014, sag 107/2014

T havde kørt bil med en alkoholpromille i blodet på mindst 1,86 og var ved samme kørsel påvirket af hash. Der var tale om et førstegangstilfælde.

Højesteret udtalte, at bødestraffene for et førstegangstilfælde under samme kørsel af spirituskørsel og kørsel efter indtagelse af bevidsthedspåvirkende stoffer skal sammenlægges ved umålingen af den samlede bødestraf (absolut kumulation), men at reglen om absolut kumulation dog kan fraviges, når særlige grunde taler derfor. Da hverken T's indkomstforhold eller andre forhold kunne føre til fravigelse af reglen om absolut kumulation, forhøjede Højesteret bøden til 27.500 kr.

Højesteret udtalte endvidere, at den samlede frakendelsestid ved en førstegangsovertrædelse under samme kørsel af færdselslovens bestemmelser om spirituskørsel og kørsel efter indtagelse af bevidsthedspåvirkende stoffer som udgangspunkt bør fastsættes til 5 år. Der var ikke grundlag for at fravige udgangspunktet, således at frakendelsestiden skulle fastsættes til et kortere tidsrum end 5 år.

Højesteret stadfæstede dermed landsrettens dom for så vidt angår frakendelsestiden på 5 år, men forhøjede bøden til 27.500 kr.

God advokatskik

Retsplejelovens § 126, stk. 1

Forurettede F i en straffesag klagede til Advokatnævnet over, advokat A, der var beskikket som bistandsadvokat for F under en straffesag, havde tilsidesat god advokat skik ved ikke at varetage sagen behørigt, herunder ved ikke at afholde et møde med F før retssagen og ved ikke at nedlægge påstand om erstatning i forbindelse med retssagen. Advokatnævnet lagde til grund, at F og A havde aftalt, at A skulle foretage sig yderligere i anledning af et erstatningskrav for en kongekæde. Ved ikke efterfølgende at nedlægge om erstatning for kongekæden og fremsende dokumentation for kædens værdi til retten, havde A derefter handlet i strid med god advokatskik, og Advokatnævnet pålagde derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, advokat A en bøde på 10.000 kr.

Advokatnævnet, kendelse 16/6-2014, sagsnr. 2013 – 3452

”K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har klager klaget over advokat A.

Sagens tema:

Klager har klaget over, at advokat A, der var beskikket som bistandsadvokat for ham under en straffesag, har tilsidesat god advokat skik ved ikke at varetage sagen behørigt, herunder ved ikke at afholde et møde med klager før retssagen og ved ikke at nedlægge påstand om erstatning i forbindelse med retssagen.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 29. oktober 2013.

Sagsfremstilling:

Den 28. juli 2012 blev klager udsat for vold, idet han af en senere tiltalt blev tildelt et slag i ansigtet med flad hånd. Under straffesagen blev advokat A beskikket som bistandsadvokat for klager.

Der blev afholdt retsmøde i sagen den 26. september 2012, hvor klager og advokat A var til stede. Det er mellem klager og advokat A omtvistet, hvorvidt de før retsmødet afholdt et møde. Klager har oplyst, at der ikke blev afholdt et møde, mens advokat A har oplyst, at de mødtes forud for selve retsmødet.

Den tiltalte udeblev fra retsmødet, men klager, der umiddelbart derefter skulle på en udlandsrejse i en længere periode, afgav vidneforklaring.

Af retsbogsudskriften fremgår bl.a.:

"[...]

Vidnet forklarede, at episoden har rystet ham ekstremt meget. Han har ikke kunnet få psykologhjælp i Danmark, fordi han er bosiddende i [land]. Han har dog fået noget hypnose, fordi han har haft angstanfald efter episoden. Han mistede også sin guldkæde i forbindelse med episoden.

Han tager på baggrund af ovenstående forbehold for at fremsætte et erstatningskrav under sagen, herunder for kommende psykologudgifter.

[...]"

Senere samme dag sendte klager en e-mail til advokat A. Af denne fremgår bl.a.:

"[...]

Hermed vedlægger jeg regning.

Jeg har bedt [smykkefirma] i [bynavn] om at sende en vurdering af min kongekæde til dig pr. mail, har vedlagt et billede samt de har vurderet min kongekæde før men de kan godt huske mig, men dengang fik ingen kvittering, det var bare mundtlig. Det er en kongekæde, 71 gram, 14 karat.

[...]"

På udskriften af e-mailen er med håndskrift anført:

"Afv. dokm. fra klient. 1/10".

Af brev fra smykkefirmaet af 8. oktober 2012 fremgår, at guldkæden blev vurderet til at repræsentere en værdi på 52.874 kr. Det bemærkes, at brevet er dateret 8. december 2012, hvilket må være en skrivefejl, da det er stemplet med modtagelsesdato 10. oktober 2012.

Retten i (bynavn) afsagde dom i straffesagen den 7. november 2012, hvorved tiltalte bl.a. blev dømt for vold mod klager. Klagers forklaring under retsmødet den 26. september 2012 er gengivet i dommen.

Af ansøgningsskema til brug for ansøgning om erstatning fra Erstatningsnævnet dateret den 26. november 2012 fremgår, at klager via politiet søgte om erstatning for svie og smerte, mén, behandlingsudgifter og mistet kongekæde.

Erstatningsnævnet afslog den 27. juni 2013 klagers ansøgning om erstatning for guldkæden.

Nævnet lagde ved afgørelsen vægt på, at advokat A ikke i retten under straffesagen oplyste, at klager havde et erstatningskrav som følge af mistet guldkæde. I den forbindelse henviste nævnet til offererstatningslovens § 10, hvoraf fremgår, at det er en betingelse for at få erstatning fra staten, at skadelidte under en eventuel straffesag mod skadevolderen nedlægger påstand om erstatning.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Klager har påstået, at advokat A har tilsidesat god advokatskik ved ikke at have varetaget hvervet som bistandsadvokat for ham behørigt, herunder ved ikke at have afholdt et møde med ham før retssagen og ved ikke at have nedlagt et erstatningskrav i forbindelse med retssagen.

Klager har til støtte herfor særligt gjort gældende, at advokat A burde have indkaldt ham til et møde for at gennemgå sagen inden retsmødet, så han ikke først var blevet opmærksom på den mistede guldkæde i

forbindelse med retssagen, ligesom advokat A burde have indsendt dokumentation for erstatningskravet til retten eller være mødt op i retten for at nedlægge påstand om erstatning.

Indklagede:

Advokat A har påstået frifindelse og har til støtte herfor anført, at han afholdt et kort møde med klager umiddelbart forud for retsmødet. Det er korrekt, at klager i den forbindelse oplyste, at han havde mistet en kæde, men dette indgik, så vidt han husker, ikke i straffesagen. Det var først i forbindelse med afhøringen i retten, at klager oplyste, at han havde mistet kæden.

Advokat A mener, at det forbehold han den 26. september 2012 tog om at fremsætte erstatningskrav under sagen, herunder for kommende psykologudgifter, omfattede guldkæden.

Advokat A har endvidere oplyst, at han ikke længere er i besiddelse af sagens dokumenter, idet han sædvanligvis, når der er gået et passende tidsrum efter retssagen, destruerer alle sagsakter bortset fra dom- og retsbogsudskrifter. Hans indlæg i denne sag er derfor baseret på, hvad han husker.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 3 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik. Det fremgår af retsbogsudskrift af 26. september 2012, at der blev taget forbehold for at fremsætte erstatningskrav under straffesagen.

Klager fremsendte efter retsmødet en e-mail til advokat A med oplysning om, at han ville få kongekæden vurderet og få vurderingen sendt til advokat A. På en udskrift af e-mailen har advokat A eller en ansat på hans kontor med håndskrift anført:

"Afv. dokm. fra klient. 1/10".

Det fremgår videre, at advokat A den 10. oktober 2012 modtog vurderingserklæringen.

På den baggrund lægger Advokatnævnet til grund, at klager og advokat A havde aftalt, at advokat A skulle foretage sig yderligere i anledning af erstatningskravet for kongekæden. Ved ikke efterfølgende at nedlægge om erstatning for kongekæden og fremsende dokumentation for kædens værdi til retten, har advokat A derefter handlet i strid med god advokatskik, og Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, advokat A en bøde på 10.000 kr.

Advokatnævnet finder, at advokat A ikke i øvrigt under sin varetagelse af sagen har tilsidesat god advokatskik.

Advokat A kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Advokat A pålægges en bøde på 10.000 kr."

Beslaglæggelse

§ 1002, stk. 1, jf. § 801, jf. § 806, stk. 4.

B skyldte det offentlige 17.000 kr. i bøder og omkring 49.000 kr. i sagsomkostninger. Da han blev truffet af politiet med 9.800 kr. i kontanter, beslaglagde politiet 5.500 kr. heraf til dækning af gælden til det offentlige. Efter oplysningerne i en afhøringsrapport lagde retten til grund, at B ikke havde gjort det klart for politiet, at han skulle bruge pengene til indkøb af møbler og inventar til sin nye lejlighed. Retten godkendte derfor, at politiet uden retskendelse beslaglagde 5.500 kr. hos B, jf. retsplejelovens § 1002, stk. 1, jf. § 801, jf. § 806, stk. 4. Efter de oplysninger, der kom frem under retsmødet og som blev bekræftet af B's kontaktperson i retten, lagde retten til grund, at B kort før, han blev truffet af politiet, havde overtaget en lejlighed uden møbler eller inventar. Retten lagde videre til grund, at det beslaglagte kontakbeløb skulle anvendes til indkøb af sædvanligt indbo. Under disse omstændigheder måtte det beslaglagte beløb sidestilles med sædvanligt indbo, og der kunne således ikke foretages udlæg i beløbet. Beslaglæggelsen af beløbet på 5.500 kr. ophævedes derfor. Retten godkendte, at politiet havde beslaglagt 5.500 kr. hos B, men beslaglæggelsen ophævedes.

Retten i Glostrup, kendelse 23/9-2014, rettens nr. 15-8453/2014

"Anklagemyndigheden
mod
B

Beslaglæggelse

Advokaturchef R var mødt for anklagemyndigheden.

Advokat P var mødt som beskikket forsvarer.

Der blev fremlagt anmodning om godkendelse af beslaglæggelse af 12. august 2014 hos B.

Anklageren oplyste, at beslaglæggelsen er foretaget den 11. august 2014, kl. 17.25. B har den 11. august 2014, kl. 17.25 anmodet om, at beslaglæggelsen blev forelagt for retten. Retten har modtaget sagen den 12. august 2014, kl. 14.35.

B var mødt ved advokat P, der er beskikket af retten.

Retten bemærkede, at det er en fejl, at der er sket beskikkelse, da der ikke sker beskikkelse i sager af denne karakter.

Advokat P anmodede retten om ikke at godkende beslaglæggelsen, der skal ophæves.

B forklarede, at han havde de 9.800 kr. på sig, da han blev truffet af politiet. Han havde sparet beløbet op af sin kontanthjælp og havde lånt noget af sin familie. Han skulle bruge pengene til at købe møbler og inventar til sin lejlighed. Han havde forinden betalt indskud til lejligheden. Han overtog lejligheden den 1. august 2014, men han havde hverken møbler eller inventar. Han skyldte også 500 kr. til en bekendt. Foreholdt fra afhøringsrapport af 11. august 2014, hvoraf fremgår, at han skulle have sagt til politiet, at han skyldte pengene væk og skulle aflevere dem samme dag, forklarede han, at det er rigtigt, at han sagde, at han skulle give pengene væk til en ven samme dag, men det var kun de 500 kr. Resten af pengene skulle han bruge til at købe møbler for. Adspurg, hvad han brugte de resterende 4.300 kr. til, som han fik lov til at beholde af politiet, forklarede han, at han blandt andet købte et gulvtæppe og inventar til sin lejlighed.

J var mødt som kontaktperson for B. J forklarede, at B betalte leje og indskud til sin nye lejlighed. B havde fået afslag af kommunen på hjælp til at etablere sig i sin nye lejlighed, der var umøbleret. B skulle derfor selv betale udgifterne til etablering.

Anklageren anførte, at beløbet ikke er omfattet af reglerne om trangsbeneficiet. Det beslaglagte beløb skal derfor anvendes til afdrag på hans gæld til det offentlige.

Advokat P anførte, at beløbet er beskyttet efter reglerne om trangsbeneficiet. Beløbet skal derfor udbetales til ham, da udlæg i beløbet må sidestilles med udlæg i sædvanligt indbo.

Retten afsagde

Kendelse:

B skylder det offentlige 17.000 kr. i bøder og omkring 49.000 kr. i sagsomkostninger. Da han blev truffet af politiet med 9.800 kr. i kontanter, beslaglagde politiet 5.500 kr. heraf til dækning af gælden til det offentlige.

Efter oplysningerne i afhøringsrapporten lægger retten til grund, at B ikke gjorde det klart for politiet, at han skulle bruge pengene til indkøb af møbler og inventar til sin nye lejlighed. Retten godkender derfor, at politiet uden retskendelse beslaglagde 5.500 kr. hos B, jf. retsplejelovens § 1002, stk. 1, jf. § 801, jf. § 806, stk. 4.

Efter de oplysninger, der nu er kommet frem, og som er bekræftet af B's kontaktperson, lægger retten til grund, at B kort før, han blev truffet af politiet, havde overtaget en lejlighed uden møbler eller inventar. Retten lægger videre til grund, at det beslaglagte kontaktbetøb skulle anvendes til indkøb af sædvanligt

indbo. Under disse omstændigheder må det beslaglagte beløb sidestilles med sædvanligt indbo, og der kan således ikke foretages udlæg i beløbet. Beslaglæggelsen af beløbet på 5.500 kr. ophæves derfor.

Derfor bestemmes:

Retten godkender, at politiet har beslaglagt 5.500 kr. hos B, men beslaglæggelsen ophæves.

Anklageren frafaldt kære.

Advokaten fastsatte salær på 2.200 kr. med tillæg af moms til den beskikkede forsvarer, advokat P. Salæret betales af det offentlige.

Sagen udsat.”

Meddelelser 38/2014

Mandatsvig

Straffelovens § 280, nr. 1, jf. § 286, stk. 2, jf. § 89

B blev idømt 6 måneders betinget fængsel på vilkår af udførelse af samfundstjeneste i 100 timer for mandatsvig af særlig grov beskaffenhed efter straffelovens § 280, nr. 1, jf. § 286, stk. 2, jf. § 89, ved i perioden fra september 2009 til juni 2011 i forening og efter fælles forudgående aftale, for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding at have påført J A/S formuetab ved, at B misbrugte sin stilling som afdelingschef for elektrikerafdelingen i firmaet J A/S, og proforma købte diverse varer til virksomheden af selskabet L A/S ved S, der var ansat i virksomheden, og proforma videresolgte de nævnte varer med profit til J A/S fra L's egen varebeholdning eller fra forudgående køb hos eksterne leverandører, mens varerne reelt blev leveret til B selv eller videresolgte til private kunder, hvorved J A/S led et formuetab på 1,3 mio. kr. Retten lagde ved strafudmålingen vægt på forholdets grove karakter, at det var begået i forening med andre, at B havde en betroet stilling, og at der var tale om en tillægsstraf til dom af 9. oktober 2013. I formildende retning blev der lagt vægt på den lange sagsbehandlingstid.

Retten i Glostrup, dom 12/9-2014, rettens nr. 15-4803/2014

”Anklagemyndigheden
mod
B

Denne sag er behandlet som en tilståelsessag.

Retsmødebegæring er modtaget den 1. maj 2014.

B er tiltalt for mandatsvig af særlig grov beskaffenhed efter straffelovens § 280, nr. 1, jf. § 286, stk. 2, jf. § 89, ved i perioden fra september 2009 til juni 2011 i forening og efter fælles forudgående aftale, for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, at have påført J A/S formuetab ved, at B misbrugte sin stilling som afdelingschef for elektrikerafdelingen i firmaet J A/S, og proforma købte diverse varer til virksomheden, herunder 35 smartphones, 30 fjernsyn, Ipads, 2 macbooks, 1 stk. gaskedel, 1 stk. varmvandsbeholder, vvs-udstyr, badeværelsesmøbler, herunder 1 stk. spabad og håndvaske, af selskabet L A/S ved S, der var ansat i virksomheden, og proforma videresolgte de nævnte varer med profit til J A/S fra L's egen varebeholdning eller fra forudgående køb hos eksterne leverandører, mens varerne reelt blev leveret til B selv eller videresolgte til private kunder, hvorved J A/S led et formuetab på 1,3 mio. kr.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at tiltalte idømmes en tillægsstraf på 6 måneders fængsel.

Tiltalte B har erkendt sig skyldig og påstået rettens mildeste dom.

Sagsfremstilling

...

B forklarede om sine personlige forhold bl.a., at han nu afsoner en dom på 2½ år for hashsmugling til Grønland. Han bliver muligvis prøveløsladt til december og ønsker at komme ud på arbejdsmarkedet lige efter."

Tiltalte er tidligere straffet med 2½ års fængsel ved dom af 9. oktober 2013 fra kredsretten i Sermersooq for overtrædelse af bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2.

Kriminalforsorgen har i udtalelse af 27. maj 2014 oplyst, bl.a., at B skønnet egnet til at modtage en helt eller delvist betinget dom med vilkår om samfundstjeneste.

Rettens begrundelse og afgørelse

Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig.

Straffen fastsættes til en tillægsstraf på fængsel i 6 måneder, jf. straffelovens § 280, nr. 1, jf. § 286, stk. 2, jf. § 89.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 62 og § 63, jf. § 56, stk. 2. Tiltalte skal herunder udføre samfundstjeneste i 100 timer.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på forholdets grove karakter, at det er begået i forening med andre, at tiltalte havde en betroet stilling, og at der er tale om en tillægsstraf til dom af 9. oktober 2013. I formildende retning er der lagt vægt på den lange sagsbehandlingstid. Under hensyntagen til den lange sagsbehandlingstid er straffen gjort betinget som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

Tiltalte B skal straffes med en tillægsstraf på fængsel i 6 måneder.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder følgende betingelser:

1. Tiltalte må ikke begå noget strafbart i en prøvetid på 2 år fra endelig dom.
2. Tiltalte skal inden for en længstetid på 9 måneder fra endelig dom udføre ulønnet samfundstjeneste i 100 timer.
3. Tiltalte skal være under tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden. Prøvetiden ophører dog ved længstetidens udløb.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.”